

نقش اسرائیل در کشتار مردم خود در هفت اکتبر

آسا وینستلی

ترجمه‌ی نیلوفر مقبل

گرفتن عکس سلفی در **Tekuma** «گروستان ماشین‌ها». اسرائیل می‌گوید که بیش از ۱۰۰۰ وسیله‌ی نقلیه - اغلب همراه با اسیران اسرائیلی در داخل‌شان - در ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ و پس از آن منهدم شدند. اما شواهد نشان می‌دهد که بسیاری از این بمب‌گذاری‌ها توسط خود اسرائیل و تحت دستورالعمل هانیبال انجام شد. (Jim Hollander / UPI)

پیشگفتار مترجم

مقاله‌ای که در ادامه می‌آید، در ۷ اکتبر سال ۲۰۲۴، به مناسبت سالگرد ۷ اکتبر ۲۰۲۳، در نشریه‌ی آنلاین «انتفاضه‌ی الکترونیک»^۱ منتشر شد. نویسنده‌ی این مقاله آسا وینستنی^۲، روزنامه‌نگار تحقیقی و از ویراستاران این نشریه است؛ وی همچنین نویسنده‌ی کتابی است با نام «سلاح‌سازی از مفهوم ضد-یهود: چگونه لابی اسرائیل جرمی کوربین را پایین کشید».[۱]

این مقاله حاوی نکات بسیار مهم و کلیدی در ارتباط با وقایعی است که در هفتم اکتبر سال گذشته، در حمله‌ی حماس به اسرائیل، صورت گرفت. وقایعی که شاید در فضای عمومی (و به‌ویژه در فضای فارسی‌زبان) کم‌تر کسی با این جزئیات، سخنی از آنها به میان آورده، و تحت تأثیر انبوه روایت‌ها و پروپاگاندا‌ی رسانه‌های جریان اصلی به محاق رفته‌اند. در یک سال گذشته که با جدیت رسانه‌های مستقل و پیشرو به هر دو زبان انگلیسی و فارسی را دنبال می‌کردم، یک تفاوت مشخص بین این دو فضا همواره به‌نظرم قابل توجه بوده است: از همان هفته‌های آغازین پس از ۷ اکتبر، رسانه‌های مستقل و پیشروی انگلیسی‌زبان با استناد به فاکت‌های بی‌شمار و به‌صورتی کاملاً جدی شروع به‌چالش کشیدن روایات رسانه‌های جریان اصلی از چگونگی این حمله کردند. در این یک‌ساله نقدهای محکم و قابل‌تأملی در چندین سایت خبری مستقل در این مورد منتشر شده و بحث‌های زیادی در این مورد همواره در جریان بوده است. درحالی‌که در فضای رسانه‌های فارسی‌زبان مستقل، تا جایی که نگارنده دنبال کرده،^۳ این نقدها ترجمه نشده و یا حتی به‌صورت جدی مورد بحث قرار نگرفته‌اند. نه تنها نقدهای رسانه‌های مستقل که حتی گزارش‌های سازمان ملل در این مورد، نیز چنان‌که باید مورد توجه واقع نشده‌اند. به‌عنوان نمونه، درحالی‌که در تمام گزارش‌هایی که سازمان ملل در این یک‌ساله منتشر کرده است، حتی به یک سند و مدرک معتبر و محکمه‌پسند برای

اثبات تجاوز جنسی در روز ۷ اکتبر اشاره نشده، شاهدیم که همچنان بسیاری، به سادگی و باطمینان، به وقوع حتمی تجاوزهای جنسی در آن روز اشاره می‌کنند.

البته گاه شاهد نقدهای ناپسند و اغلب شفاهی بر روایات مسلط رسانه‌های غربی در مورد این حمله در فضای رسانه‌ای مستقل ایرانی هستیم، ولی این نقدهای اندک هم غالباً با تردید و محافظه‌کاری بیان شده و می‌شوند. فارغ از این که دلایل چنین رویکردهایی چیست،⁴ این امر می‌تواند ذهن مخاطبان فارسی‌زبان جوایب حقیقت را در رابطه با آنچه در ۷ اکتبر رخ داد و بهانه‌ای شد جهت توجیه شنیع‌ترین نسل‌کشی عصر، اسیر پروپاگانداى جریان اصلی رسانه‌ای سازد. آن هم در دوره‌ای که آگاهی و هوشیاری در تعریف مواضع سیاسی و مبارزاتی، به‌ویژه برای ما مردمان این بخش از جهان، از هر زمانی حیاتی‌تر است. انسان متعهد این دوران که در یکی از سخت‌ترین بزنگاه‌های تاریخ، در میانه‌ی ریاکارانه‌ترین موضع‌گیری‌های دولت‌های مدعی حقوق بشر و دموکراسی، به مشاهده‌ی هرروزه و بی‌وقفه‌ی یکی از بی‌رحمانه‌ترین جنایات تاریخ مدرن نشسته است، مسئولیت بسیار سخت و سنگینی را بر دوش می‌کشد. چرا که او (ما)، مواجهه‌ای بی‌سابقه را با حجم ویرانگری از رنج، تباهی، ستم، فریب، و پلیدی تجربه می‌کند؛ مواجهه‌ای بی‌پرده، مستقیم، هرروزه و جاری. او مسئول است که زیر آوار این مواجهه‌ی ویرانگر قدم بردارد، مسئول است که بوی تعفن این تباهی را هر لحظه استنشاق کند و بی‌آن که بی‌هوش و بی‌حس و بی‌تفاوت شود، با سرگیجه‌ای مدام، به وظایف اخلاقی خود عمل کند. و یکی از نخستین و اصولی‌ترین این وظایف تلاشی همه‌جانبه برای رسوا کردن تمام فریب‌کاری‌های وضعیت موجود است. فریب‌کاری‌های ائتلاف جهانی ثروت، قدرت و رسانه، که برای حفظ نظم موجود و هژمونی خود، به هر تبهکاری‌ای تن می‌دهند، که وارونه نشان دادن واقعیات و ساختن روایات جعلی ساده‌ترین آنهاست.

امروزه بر کسی که حتی چند مطلب (کتاب، مقاله، سخنرانی، مصاحبه، ... از مورخان و صاحب‌نظران این مسئله خوانده یا شنیده باشد، اهداف و برنامه‌های پروژه‌ی صهیونیسم پوشیده نیست. کیست که حتی اندک مطالعه‌ی جدی در این زمینه داشته باشد و نداند که این پروژه از بیش از صد سال پیش تا همین الان، بر پاکسازی قومی فلسطینیان و یا نسل‌کشی آنها (یا ترکیبی از هر دو) متمرکز بوده و هست. در عمل هم، بازوی عملی این پروژه (که از سال ۱۹۴۸ به بعد «اسرائیل» نامیده شد)، از اوایل قرن بیستم تاکنون، به‌صورت مستمر در حال اجرای همین برنامه بوده است. تنها اختلاف اساسی بین احزاب سیاسی مختلف صهیونیستی، برسر نحوه و مدت زمان تحقق چنین هدفی بوده است. اکنون که تندروترین و نژادپرست‌ترین دولت تاریخ اسرائیل بر اریکه‌ی قدرت نشسته، نیاز به محاسبات پیچیده‌ای نداریم برای دانستن این که در زمان چگونه اجرایی از پروژه‌ی صهیونیسم به سر می‌بریم. حمله‌ی ۷ اکتبر در این میان فقط بهانه‌ای شد برای اجرای سبعانه‌ی این نسل‌کشی^۵. در واقع در این یک ساله برای اسرائیل و متحدانش، هرچه وحشیانه‌تر جلوه دادن یورش ۷ اکتبر، پیش‌درآمدی ضروری جهت توجیه رتوریک برنامه‌ی عملی نسل‌کشی و پاکسازی قومی مردم فلسطین بود و هست. و مسئولیت ما برای همراه کردن هر چه بیشتر افکار عمومی جهان علیه این نمایش فشرده از فریب و ستم و تباهی، فاش کردن دروغ‌های مجریان و برنامه‌ریزان آن است.

مقاله‌ی تحقیقی حاضر، که متمرکز بر واقعیات پشت پرده‌ای از تلفات غیرنظامیان اسرائیلی در ۷ اکتبر است، یکی از جدیدترین مقالاتی است که در این یک ساله در نقد روایات مسلط رسانه‌ای، درباره ۷ اکتبر منتشر شده است. این تحقیق در کنار تحقیقات و مقالات دیگری، که روایات دروغین از «کشتار عمدی کودکان» و «تجاوزهای جنسی» سیستماتیک توسط پیکارجویان فلسطینی، را فاش کرده‌اند، همواره در رسانه‌های

جریان اصلی غایب بوده‌اند، تا دروغ‌های پرمخاطب اسرائیل و حامیانش چنان تکرار شوند که در اذهان عمومی به واقعیت بدل شوند. نویسنده‌ی مقاله برای تحلیل وقایع ۷ اکتبر، به مراجع کثیری استناد می‌کند که غالباً فقط به زبان عبری و داخل خود اسرائیل منتشر شده و کم‌تر به فضای انگلیسی-زبان راه یافته‌اند. البته، برای آگاهی کامل و دقیق از آنچه در آن روز گذشته و از اینکه خود اسرائیل مسئول دقیقاً چه درصدی از تلفات غیرنظامیان می‌باشد، نیاز به تحقیقات مستقل بین‌المللی هست، و می‌دانیم که در بیش از یک سالی که از این واقعه می‌گذرد مقامات اسرائیلی هنوز برای انجام هیچ‌گونه تحقیقات بین‌المللی و مستقلی در این زمینه اجازه صادر نکرده‌اند. با این حال، نویسنده‌ی مقاله با چینش اسناد و شواهدی که در دسترس هستند، به‌صورتی کاملاً منطقی استدلال می‌کند که به احتمال خیلی زیاد، صدها نفر از غیرنظامیان اسرائیلی که در جریان یورش ۷ اکتبر کشته شدند توسط خود ارتش اسرائیل به هلاکت رسیده‌اند.

یک سال پیش پیکارجویان فلسطینی به رهبری حماس یک حمله‌ی نظامی بی‌سابقه را بیرون از نوار غزه به‌راه انداختند. هدف فوری این حمله وارد آوردن ضربه‌ای مخرب به پایگاه‌های نظامی اسرائیل و شهرک‌های نظامی‌سازی شده‌ای بود که ساکنان غزه را برای دهه‌ها محاصره کرده‌اند، شهرک‌هایی که همگی بر زمین‌های خانواده‌های فلسطینی که در سال ۱۹۴۸ بیرون رانده شدند ساخته شده‌اند [۲] هدف بزرگ‌تر درهم شکستن وضعیتی بود که در آن اسرائیل، ایالات متحده و همدستانشان معتقد بودند که به‌طور مؤثری آرمان فلسطین را به حاشیه رانده‌اند، تا مبارزه برای رهایی فلسطین به کانون توجه جهانی بازگردانند.

«عملیات طوفان الاقصی»، آن‌گونه که حماس نامیدش، با هر معیار نظامی عینی یک موفقیت بزرگ محسوب می‌شد. آن‌طور که یک منبع ارشد که در ستاد فرماندهی

ارتش اسرائیل حضور داشت بعداً به خبرنگاران اسرائیلی گفت، در آن روز در ستاد بیان شد که «لشکر ۱۴۳ غزه مغلوب شده است». او اضافه کرد که: «این کلمات هنوز هم حالم را دگرگون می‌کند.» [۳].

پیکارجویان فلسطینی، در حالی که از آسمان تحت پوشش پهپادهای مسلح و بارشی از موشک‌هایی قرار داشتند که دقیقاً رأس ساعت ۶:۲۶ صبح آغاز به حمله کرده بودند، یک یورش برق‌آسا را در امتداد خط مرزی غزه شروع کردند. پایگاه‌های نظامی برای ساعت‌ها تسخیر شدند. حضور مسلحانه‌ی فلسطینیان در برخی از شهرک‌ها، حتی تا دو روز بعد هنوز ادامه داشت. زیرساخت ارتباطات نظامی بلافاصله از بین رفت. حملات به‌صورت همزمان از زمین و آسمان و دریا صورت می‌گرفت. پهپادهای فلسطینی، تانک‌ها، پست‌های نگهبانی و دژهای مراقبت را هدف قرار دادند. بسیاری از سربازان مستقر در پایگاه‌ها که کاملاً غافلگیر شده بودند، یا کشته شدند و یا دستگیر شده و به‌عنوان زندانیان جنگی به غزه برده شدند.

گزارش شد که ۲۵۵ اسرائیلی [۴]، متشکل از سربازان و غیرنظامیان، به گروگان گرفته شدند. از آن زمان تاکنون ۱۵۴ نفر از آنها، عمدتاً توسط حماس و در مبادله‌ی زندانیان در ماه نوامبر، آزاد شده‌اند. البته، رقم آزادشدگان شامل تعدادی از اجساد گروگان‌های کشته‌شده نیز می‌شود، که غالباً در حملات اسرائیل به غزه کشته شدند. از ۱۰۱ گروگان باقیمانده، ۳۵ نفر توسط اسرائیل رسماً کشته اعلام شده‌اند. اما عدد واقعی احتمالاً بسی بیش از این است. بسیاری در بمباران‌های فرشی اسرائیل کشته شده‌اند و سه گروگان فراری توسط نیروی زمینی اسرائیل در شهر غزه در ماه دسامبر هدف شلیک قرار گرفته و کشته شدند [۵].

واقعه‌ی طوفان‌الاقصى نخستین بار است در تاریخ که گروه‌های مسلح فلسطینی توانستند سرزمین‌های فلسطینی را، که از سال ۱۹۴۸ از دست داده بودند، بازپس گیرند، هرچند برای مدتی بسیار کوتاه.

واکنش اسرائیل هم، هرچند نه در ماهیت ولی در مقیاس، بی‌سابقه بود: یک نسل‌کشی آشکار [۶] علیه جمعیت غزه. یک تخمین محافظه‌کارانه‌ی منتشر شده توسط مجله‌ی پزشکی بریتانیایی «آنسِت»^۶ [۷] در ماه ژوئیه اعلام کرد که تاکنون احتمالاً

نقش اسرائیل در کشتار مردم خود در هفت اکتبر

۱۸۶ هزار فلسطینی توسط اسرائیل کشته شده‌اند، یعنی تقریباً ده درصد جمعیت غزه. سازمان ملل می‌گوید [۸] که ۹۰ درصد مردم غزه توسط اسرائیل از خانه‌های خود بیرون رانده شده‌اند و تقریباً یک‌چهارم از تمام ساختمان‌ها در نوار غزه تخریب شده‌اند [۹].

رسانه‌های غربی که در رابطه با ۷ اکتبر اطلاعات رسمی نادرست اسرائیل را دنبال کردند، به‌زودی در موجی از تبلیغات در مورد جنایات وحشتناک و غیرواقعی غوطه‌ور شدند [۱۰]. دروغ‌هایی در مورد تجاوز [۱۱] و کودکان سربریده [۱۲] که به سرعت توسط نشریه‌ی انتفاضه الکترونیک و گروه کوچکی از سایر رسانه‌های مستقل فاش شد، البته اغلب به بهای افترا خوردن از سوی رسانه‌های جریان اصلی [۱۳] و ممنوع یا سانسور شدن توسط گول‌های رسانه‌ی اجتماعی مانند یوتیوب [۱۴].

اسرائیل همزمان با تلاش جهت پنهان‌سازی نقاط ضعف ناشی از شکست نظامی و اطلاعاتی خود، به‌شدت در صدد پوشش دادن یک رسوایی بزرگ دیگر نیز بود: این که صدها نفر از مردم خود را در فاصله‌ی ۷ تا ۹ اکتبر ۲۰۲۳ کشته است. رژیم اسرائیل این کشتار را درون جامعه‌ی خود، به‌صورت ایدئولوژیک و با استفاده از یک پیمان ملی تثبیت شده‌ی قتل-خودکشی [۱۵] که در اسرائیل به نام دستورالعمل هانیبال [۱۶] شناخته می‌شود، توجیه کرد.

انتفاضه‌ی الکترونیک در اینجا نمایی کلی و کامل از اینکه چگونه اسرائیل چنین تعداد کثیری از مردم خود را در جریان حمله‌ی فلسطینیان از بین برد، ارائه خواهد داد. این مقاله مبتنی است بر یک سال گزارشگری تحقیقی توسط رسانه‌ی انتفاضه‌ی الکترونیک [۱۷]، رصد و ترجمه‌ی گسترده از منابع عبری‌زبان در رسانه‌های اسرائیلی، بررسی مستقل صدها ویدیو، یک فیلم حامی اسرائیل که اخیراً توسط بی‌بی‌سی و پارامونت پلاس^۷ در مورد جشن سوپرناوا پخش شد [۱۸]، آمار رسمی اسرائیل در مورد کشته‌شدگان، و یک گزارش کم‌تر خوانده شده از شورای حقوق بشر سازمان ملل. از این مطالعات و تحقیقات می‌توانیم نتیجه بگیریم که در جریان حمله‌ی طوفان الاقصی:

- اسرائیل استفاده از «دستورالعمل هانیبال» خونین خود را با کشتار بسیاری از شهروندانش گسترش داد، دستورالعملی که در واقع برای جلوگیری از زنده دستگیر شدن و به گروگان گرفته شدن سربازان طراحی شده بود.
- هلی کوپترهای اسرائیلی، پهپادها، تانک‌ها و حتی نیروی زمینی تعمداً آتش گشودند تا از این که مبارزان فلسطینی اسرائیلی‌ها را زنده به گروگان بگیرند جلوگیری کنند، گروگان‌هایی که می‌توانستند برای آزادی زندانیان فلسطینی مبادله شوند.
- استفاده از این حملات «هانیبال» در گزارش سازمان ملل که در ژوئن منتشر شد، تأیید شده است.
- با ابتکار عمل لشکر ۱۴۳ غزه، دستورالعمل هانیبال بلافاصله انجام شد: در واقع در کمتر از یک ساعت از آغاز حمله‌ی فلسطینیان.
- در ساعت ۱۱:۲۲ صبح به لشکر ۱۴۳ غزه دستور داده شد که «هیچ وسیله‌ی نقلیه‌ای نمی‌تواند به غزه بازگردد» [۱۹].
- تا ظهر، دستوری صریح از جانب فرماندهی عالی ارتش اسرائیل صادر شد (از ستاد فرماندهی موسوم به ستاد پیت [۱۰]، که در اعماق ساختمان هاگیریا [۱۱] در مرکز شهر تل‌آویو واقع شده است) که دستورالعمل هانیبال در سرتاسر منطقه به‌کار گرفته شود، حتی اگر این به معنای تهدید یا آسیب به زندگی شهروندان منطقه، از جمله اسرای جنگی باشد [۳].
- این بمباران اسرای جنگی اسرائیلی توسط اسرائیل تا همین امروز در غزه ادامه دارد.
- بنیامین ناتانیاوو، نخست‌وزیر اسرائیل، در جلسه‌ای که با اسرای جنگی آزاد شده و خانواده‌های اسرای جنگی در ماه دسامبر داشت پذیرفت که آنها «زیر بمباران ما» در غزه بوده‌اند.

نقش اسرائیل در کشتار مردم خود در هفت اکتبر

- احتمالاً صدها اسرائیلی توسط خود اسرائیل، در حملات هدفمند هانیبال و همچنین در تبادل آتش غیر عمد، کشته شده‌اند.

- در این مدت اسرائیل، به صورت فعال و تهاجمی، درگیر پنهان‌سازی جنایات خود علیه مردم خود، بوده است.

کشتار مردم خودی

اگر حماس یک اشتباه محاسباتی در برنامه‌ریزی عملیات طوفان الاقصی داشته باشد، احتمالاً این بوده که ارزشی را که مقامات اسرائیلی برای زندگی مردم خود قائل بودند، دست‌بالا گرفته بود. در سال ۲۰۰۶ حماس با موفقیت سرباز اشغالگر اسرائیلی به نام گیلاد شلیت^۸ [۲۰] را دستگیر کرد [۲۱] و در سال ۲۰۱۱ وی را با ۱۰۲۴ زندانی فلسطینی مبادله کرد، که شامل رهبر فعلی حماس، یحیی سینوار، هم بود (این مقاله پیش از کشته شدن سینوار نوشته شده است. م.). مبادله‌ای مشابه هم با مقاومت لبنان در سال ۲۰۰۸ انجام شد.

اگرچه مبادله‌ی زندانیان یک عنصر متداول در منازعه است، رهبران اسرائیل از آنچه که آن را به‌مثابه سازش و مصالحه می‌دیدند، احساس ضعف و شرم داشتند. بنابراین در خفا سیاست خود را تغییر داده و آماده بودند که در حوادث گروگانگیری بعدی با نیرویی ویرانگر علیه مردم خود وارد عمل شوند.

در بطن این برنامه‌ها، دستورالعمل هانیبال بود [۱۶] که به‌طور مخفیانه توسط ژنرال‌های اسرائیلی [۱۵] در سال ۱۹۸۶ پایه‌گذاری شد، و به نام یک ژنرال باستانی کارتاژ [۲۲] که خود را کشت تا زنده به دست امپراطوری روم نیفتد، نام‌گذاری شد. در ابتدا، این دکترین معطوف به سربازان بود. در سال ۲۰۱۴ سرباز اسرائیلی دستگیر شده، هادار گلدین^۹ [۲۳]، در یک حمله‌ی توپخانه‌ای عمدی، در حین تهاجم ماه اوت اسرائیل به نوار غزه، کشته شد. در این تهاجم همچنین تا ۲۰۰ شهروند فلسطینی، که ۷۵ نفر از آنان کودک بودند، در بمباران رفح کشته شدند [۲۴].

در نتیجه، دکترین نظامی محرمانه به‌اجبار در معرض دید قرار گرفت. و علی‌رغم ابهام‌سازی مداوم، ارتش اسرائیل پذیرفت که چنین دستورالعملی وجود داشته و ممکن است که بر روی یک سرباز اسرائیلی به کار رفته باشد [۲۵]. دو سال بعد، ارتش اسرائیل از این دستورالعمل فاصله گرفت و ادعا کرد که «این دستور به نحوی که امروز فهمیده می‌شود» لغو خواهد شد. تایمز اسرائیل در ۲۰۱۶ گزارش داد که «این حرکت لزوماً نه یک تغییر کامل در خط‌مشی، که یک شفاف‌سازی بود» [۲۶].

با این حال، چندین گزارش رسانه‌ای اسرائیلی، اکنون تأیید کرده‌اند که دکترین هانیبال نه تنها در ۷ اکتبر بازفعال‌سازی شد (اگر واقعاً از بین رفته بوده است)، بلکه در واقع به شهروندان اسرائیلی دستگیر شده‌ای که در راه غزه بودند هم بسط داده شد [۲۷].

بمباران اسرائیلی‌ها در مسیر رسیدن به غزه

حماس احتمالاً در روند آماده‌سازی و آموزش دو ساله برای حمله، با دست بالا گرفتن بشردوستی اسرائیل، به چنین امکانی نیندیشیده بود. در طول یک سال گذشته، این گروه مکرراً با تبادل گروگان‌های اسرائیلی با زندانیان فلسطینی موافقت کرده است. اما به‌جز گروگان‌هایی [۲۸] که در حین توقف چهار روزه در ماه نوامبر آزاد شدند [۲۹][۳۰] (که کودکان و گروگان‌های غیرنظامی را دربرمی‌گرفت)، بنیامین ناتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، مصرانه از انجام هر توافقی خودداری کرده است. در عوض اسرائیل به‌صورت سیستماتیک هر گوشه‌ای از نوار غزه را بمباران کرده است، و از جمله مناطقی را که محل نگهداری گروگان‌های اسرائیلی هستند. اسرای اسرائیلی آزادشده در تبادل زندانیان ماه نوامبر به رسانه‌ها گفتند که در زمان حضورشان در غزه تهدید اصلی بر زندگی آنها حماس نبود بلکه حملات اسرائیل بود.

چن آلموگ - گلدشتاین^{۱۰} و سه فرزند او در مقطعی در یک سوپرمارکت در غزه نگهداری می‌شدند که توسط اسرائیل بمباران شد. او به روزنامه‌ی گاردین گفت که «خیلی وحشیانه بود»؛ «اولین بار بود که ما واقعاً احساس کردیم که زندگی‌مان در

خطر است»؛ بمباران «به ما آنقدر نزدیک شد که محافظین حماس بر روی ما روی زمین تشک انداختند، و بعد ما را با بدن‌های خود پوشاندند تا ما را از شلیک نیروهای خودمان محافظت کنند». [۳۱].

آن‌گونه که سایت خبری عبری واینت^{۱۱} در ماه دسامبر گزارش داد، در جلسه‌ای به سبک نشست عمومی با بستگان گروگان‌ها، بنیامین ناتانیاهو پذیرفت که گروگان‌ها «تحت بمباران و حملات ارتش خودمان بوده‌اند» [۳۲]. یکی از گروگان‌های سابق در این جلسه پرخاشگرانه گفت که «در بازداشت هر روز خیلی سخت بود»، «من در یک خانه بودم، وقتی که اطراف تماماً در حال بمباران شدن بود. ما در تونل‌ها نشسته بودیم و خیلی ترسیده بودیم که، نه حماس، بلکه اسرائیل ما را بکشد، و بعد خواهند گفت که: "حماس شما را کشت".»

یک گروگان آزاد شده‌ی دیگر گفت: «حقیقت این است که من در پناهگاهی بودم که بمباران شد، و ما درحالی که زخمی شده بودیم باید به‌صورت قاچاقی جابه‌جا می‌شدیم. و ناگفته نماند که توسط یک هلی‌کوپتر وقتی در راه غزه بودیم نیز مورد اصابت واقع شده بودیم... شما راه‌های تونلی را دقیقاً در نقاطی بمباران می‌کنید که آنها [بقیه‌ی گروگان‌ها] هستند». گواهی گروگان دومی در مورد این‌که در راه غزه هدف تیراندازی هلی‌کوپتر قرار گرفته، اثبات می‌کند که درحالی که عملیات طوفان الاقصی هنوز در جریان بود، گروگان‌ها مورد حمله واقع شده و کشته شدند. از همان ساعت اولیه‌ی حمله، نیروهای اسرائیلی شروع به شلیک و بمباران گروگان‌های اسرائیلی در مسیر غزه کردند.

«هانیبال در اِرز»^{۱۲}

یک تحقیق توسط روزنامه‌ی اسرائیلی هاآرتص،^{۱۳} بر مبنای مدارک و گواهی سربازان، شواهدی یافته که حملات هانیبال ذکر شده حداقل از ۷:۱۸ صبح آغاز شده بودند، یعنی تنها ۵۲ دقیقه پس از آغاز یورش [۱۹]. این مقاله‌ی هاآرتص در ماه ژوئیه به انگلیسی انتشار یافت. اما این مقاله شش ماه از رقیب خود، یدیعت اخرونوت،^{۱۴} عقب‌تر بود. در ژانویه، ضمیمه‌ی پایان هفته‌ی یدیعت، یعنی ۷-روز،^{۱۵} یک مقاله‌ی

تحقیقی مهم منتشر کرد که خط زمانی عملیات طوفان الاقصی را از دیدگاه ارتش اسرائیل توضیح می‌داد. این روزنامه هرگز ترجمه‌ی رسمی انگلیسی مقاله را منتشر نکرد. نشریه‌ی انتفاضه‌ی الکترونیک تاکنون تنها نشریه‌ایست در جهان که یک ترجمه‌ی حرفه‌ای کامل از این مقاله را منتشر کرده است که در سایت نشریه قابل دسترسی است [۳].

مقاله‌ی تحقیقی روزنامه‌ی ۷-روز نشان داد که «ظهر روز هفتم اکتبر، ارتش اسرائیل (IDF)، به تمام واحدهای رزمی خود دستور داد که دستورالعمل هانیبال را در عمل به اجرا درآورند، اگرچه این کار را بدون ذکر صریح آن نام انجام داد». خبرنگاران اسرائیلی نظامی-اطلاعاتی، رونن برگمن^{۱۶} و یوآو زیتون^{۱۷} که به منابع معتبری دسترسی دارند، در یک مقاله‌ی بلند توضیح دادند: «دستور این بود که به هر قیمتی، هر تلاشی توسط تروریست‌های حماس برای بازگشت به غزه متوقف شود، با استفاده از زبانی که بسیار مشابه بود با دستورالعمل اصلی هانیبال».

برخلاف تحقیق انجام‌شده توسط ۷-روز، مقاله‌ی مؤخرتر هآرتص بیان کرد که نام این دکتربین، صراحتاً و در واقع در همان اوایل، عنوان شده بود: «یکی از این تصمیمات در ساعت ۷:۱۸ صبح اتخاذ شد.»

«ارز» یک ایستگاه بازرس نظامی اسرائیلی وسیع و پایگاهی است که فلسطینیان را در داخل شمال نوار غزه محصور می‌کند. این پایگاه به‌طور کامل توسط پیکارجویان فلسطینی تسخیر شده بود و به نظر می‌رسد که نیروهای محاصره شده‌ی اسرائیلی خواستار حمله هوایی به موضع خود شدند.

این امر که تحقیقات روزنامه‌ی ۷-روز به این نتیجه رسیده است که هانیبال از جانب درجات بالای سلسله‌مراتب نظامی درخواست شده است، امری حیاتی است. این موضوع نشان می‌دهد که بازفعال‌سازی و گسترش دستورالعمل هانیبال در آن روز، نه به نیروهای فردی سرکش و نه به یک آشفتگی و هرج‌ومرج ساده مربوط بود. مسئله مربوط به خط‌مشی بود.

دستورات و آشفتگی

بعد از این که ژنرال‌ها در زیر ساختمان‌ها کیریا در تل‌آویو، دریافتند که سربازان و شهرک‌نشینان اسرائیلی در سرتاسر منطقه‌ی مرزی غزه دارند به‌صورت گروهی به گروگان گرفته می‌شوند، دستور هانیبال از بالا صادر شد. آنها گروگان‌ها را در اولین فرصت مرده می‌خواستند. نیروهای اسرائیلی مستقر در میدان که سال‌ها تعلیم دیده بودند، فوراً دریافتند که چه باید کرد.

گزارشی توسط کمیسیون سازمان ملل، از یک فرماندهی تانک که بر روی گروگان‌های اسرائیلی شهرک نیر-اوز^{۱۸} آتش گشود، نقل می‌کند [۳۳]: «حسی به من گفت که آنان (سربازانش) ممکن است درون وسایل نقلیه‌ای که به غزه می‌رفتند باشند»، و اضافه کرد: «بله، ممکن است من آنها را کشته باشم، ولی به این نتیجه رسیدم که تصمیم درستی بوده. ترجیح می‌دهم این آدم‌ربایی را متوقف کنم تا آنها را نبرند.»

دکترین هانیبال به‌طور خلاصه، پایان دادن به گروگان‌گیری اسرائیلی‌ها از طریق کشتار آنهاست. در ماه نوامبر سال گذشته، نف‌ارز^{۱۹} یک سرهنگ نیروی هوایی اسرائیل، در یک پادکست عبری‌زبان [۳۴] اذعان کرد که پاسخ به عملیات طوفان الاقصی یک هانیبال عظیم بوده است.

آن روز همچنین یک وضعیت هرج و مرج باورنکردنی در جریان بود. در مقاله‌ی جداگانه‌ای از یوآو زیتون ارتش اسرائیل به وجود «ابعاد وسیع و پیچیده» از آنچه که آن را رویدادهای «آتش دوستانه» می‌نامد، اقرار کرده است [۳۵]. نیروهای اسرائیلی درحالی که درضمن یک تعطیلات یهودی کاملاً غافلگیر شده بودند، خود را در موقعیتی یافتند که پس از تخریب زیرساخت‌های ارتباطی توسط فلسطینی‌ها، قادر به ارتباط و گفت‌وگو با هم نبودند. تحقیقات روزنامه‌ی ۷-روز بیان می‌کند که آن روز صبح «۴۰ درصد از مراکز ارتباطی مانند برج‌های دارای آنتن‌های رله... نزدیک نوار غزه... توسط حماس تخریب شده بودند.»

حتی گروه مقاومت فلسطین هم با دیدن دامنه‌ی وسیع موفقیت خود غافلگیر شده بود. تا حدی که درجه‌ای از آشفتگی در یورش مبارزان فلسطینی ایجاد شده بود.

تلفات جانبی؟

به‌زودی پس از اینکه اولین موج کماندوهای پیشروی حماس (که به عربی نیروی «نخبه» نامیده می‌شوند)، حصار را در ۵۰ نقطه شکستند، گروه‌های مسلح کوچک‌تر، از جمله «جهاد اسلامی» و «جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین»، به آنها ملحق شدند. تقریباً یک ساعت پس از آغاز یورش، یک موج از شهروندان فلسطینی شروع به عبور از شکاف‌های ایجاد شده در حصار کردند و توانستند به سرزمین مادری خود وارد شوند. به‌نظر می‌رسد که تعدادی از این جمعیت به غیرنظامیان اسرائیلی در شهرک‌های نظامی شده‌ی اطراف غزه حمله کرده و آنها را دستگیر کردند. وضعیت آشفته، در کنار استفاده‌ی اسرائیل از شهروندان خود به‌مثابه سپر انسانی برای محاصره و اشغال غزه، بدین معناست که تمام قربانیان مقاومت فلسطین در آن روز نظامیان نبودند.

علی‌رغم تلاش‌های رسانه‌ها و سیاستمداران غربی برای ایجاد یک تصویر شیطانی و بچه‌کش از «تروریست‌های» فلسطینی که وحشیگرانه در جنوب اسرائیل تا حد توان شهروندان را قتل عام کردند [۳۶]، واضح است که غیرنظامیان اسرائیلی غالباً در میانه‌ی تبادل آتش بین نیروهای اسرائیلی و پیکارجویان فلسطینی گیر افتادند.

در سرتاسر منطقه نبردهای شدیدی رخ داد. تخمین زده می‌شود که حدوداً هزار تا سه هزار پیکارجوی فلسطینی درگیر بوده‌اند. برخلاف تصور اشتباه رایج که ارتش اسرائیل در آن روز هیچ‌جا دیده نمی‌شد، گزارش سازمان ملل و تحقیقات روزنامه‌ی ۷-روز نشان داده‌اند که نظامیان اسرائیلی در سرتاسر منطقه و از همان اوایل یورش حضور داشتند. در همان ۲۴ دقیقه‌ی آغاز یورش، ارتش اسرائیل حداقل شش فروند هواپیمای مسلح را به حالت آماده‌باش درآورد: دو فروند بمب‌افکن اف-۱۶، دو فروند بمب‌افکن اف-۳۵ و دو پهپاد مرگبار هرمس ۴۵۰ ساخت البیت سیستمز.^{۲۰} دو عدد هلی‌کوپتر تهاجمی آپاچی نیز در عرض یک ساعت وارد شهرک بیئری^{۲۱} شدند.

گزارش سازمان ملل می‌گوید که «تأیید شده که حداقل هشت عدد هلی‌کوپتر آپاچی به منطقه‌ی اطراف مرز غزه در ۷ اکتبر اعزام شدند» و این که «حدود ۲۳ عدد

نقش اسرائیل در کشتار مردم خود در هفت اکتبر

تانک در سرتاسر منطقه‌ی مرزی با غزه مستقر بودند». (یادداشت ویراستار: درواقع، اسرائیل هیچ مرز اعلام‌شده‌ای ندارد.)

سپرهای انسانی

هیچ تردیدی نیست که اسرائیلی‌ها تحت فشار قرار داشتند، موقتاً از نظر تسلیحاتی در مضیقه بودند و مبارزان فلسطینی عمدتاً از آنها پیشی گرفته بودند. به‌عنوان مثال نبرد کیبوتص بئیری سه روز تداوم داشت. با این حال، حضور نظامیان مسلح اسرائیلی که در میان جمعیت غیرنظامی نفوذ کرده بودند - و غالباً از این جمعیت به‌عنوان سپرهای انسانی مؤثر استفاده می‌کردند - نشانگر چالش‌های عملیاتی است که حماس در آن روز در میدان مبارزه با آن مواجه بود. گزارش سازمان ملل حتی به تعداد مواردی استناد می‌کند که «شهروندان» اسرائیلی اسلحه به دست گرفتند تا درگیر نبرد با مبارزان فلسطینی شوند.

معاون رییس دفتر سیاسی حماس، خلیل الحیه، در مصاحبه‌ای با بی‌بی‌سی [۳۷] [۳۸] در هفته‌ی گذشته (سوم اکتبر ۲۰۲۴ م.) گفت که، به مبارزان گفته شده بود که شهروندان را در جریان یورش هدف قرار ندهند، ولی در پیروی از آن برنامه، گاه خطاهای فردی پیش آمد. او همچنین به دشواری‌های نظامی که مبارزان در تشخیص هویت افراد با آن مواجه بودند اشاره کرد: «ممکن است مبارزان احساس کرده باشند که در خطرند.»

در سندی به نام «روایت ما» [۳۹] که حماس در ماه ژانویه منتشر کرد، این گروه اقرار کرد که «شاید خطاهایی در حین اجرای عملیات طوفان الاقصی، به دلیل سقوط سریع سیستم نظامی و امنیتی اسرائیل و آشفتگی ایجاد شده در طول منطقه‌ی مرزی، اتفاق افتاده باشد.» [۴۰]. یکی از این «خطاها» این بود که به نظر می‌رسد شاخه‌ی اطلاعاتی حماس یک جشن موسیقی ترنس^{۲۲} شبانه به نام «سوپرنووا»^{۲۳} را پیش‌بینی نکرده بود. این برنامه در زمین‌های باز در فاصله‌ای کم‌تر از سه مایل از پایگاه نظامی رعیم^{۲۴} برگزار شده بود. رعیم، مقر فرماندهی نظامی «لشکر ۱۴۳ غزه» بود، یعنی اولین هدف عملیات طوفان الاقصی.

تفکیک بین «شهروندان» شهرک‌نشین اسرائیلی و نظامیان اسرائیلی همیشه واضح و مشخص نیست. شهرک‌هایی که غزه را محاصره می‌کنند، بعد از اخراج اجباری فلسطینیان توسط شبه‌نظامیان صهیونیست و ارتش تازه‌ی اسرائیل بین سال‌های ۱۹۴۷ و ۱۹۴۹، در مناطق اطراف غزه ایجاد شدند. این شهرک‌ها براساس دکترین نظامی اسرائیل، به‌مثابه کمربندی از سپرهای انسانی برای دفاع از اشغال اسرائیل و سرکوب جمعیت بسیار بزرگ‌تر غزه طراحی شدند.

بالای ۸۰ درصد از جمعیت نوار غزه پناهجویان و نسل‌های بعدی آنها هستند. این پناهجویان در سال ۱۹۴۸ و پس از آن، از خانه‌های خود اخراج شدند تا جا برای کشور تازه‌ی اسرائیل باز شود. حتی یکی از شهرک‌های موسوم به شهرک‌های «پوشش غزه»^{۲۵}، که در سال ۱۹۵۱ تأسیس شد، «ماگن»^{۲۶} نامیده می‌شود، که به صورت تحت‌اللفظی واژه‌ی عبری برای «سپر» است. شهرک دیگر به نام نهال اوز،^{۲۷} آشکارا به‌مثابه‌ی یک شهرک نظامی تأسیس شد. بر اساس صندوق ملی یهود^{۲۸} [۴۱]، یک بازوی استعماری اسرائیل، هدف از ایجاد نهال اوز «تأمین سرباز برای ارتش اسرائیل» بود. همچنین هدف از ایجاد آن این بود «تبدیل به یک مرکز غیرنظامی شود که به‌عنوان اولین خط دفاعی درمقابل حملات احتمالی عرب‌ها در آینده نقش ایفا کند، در عین حال که پایگاهی باشد برای عملیات‌ها، و برای نیروهای نظامی که در مناطق حاشیه‌ای فعالیت می‌کنند، تأمین منابع کند.»

تظہیر تبلیغات اسرائیل توسط سازمان ملل

در ماه ژوئن امسال (۲۰۲۴)، شورای حقوق بشر سازمان ملل گزارشی منتشر کرد: «یافته‌های دقیق در مورد حملاتی که در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ در اسرائیل صورت گرفت» [۳۳]. اندک توجهی که رسانه‌ها به آن داشتند عمدتاً بر این نکته متمرکز بود که این گزارش (به همراه یک مدرک ضمیمه‌ی متمرکز بر غزه) به این نتیجه رسیده بود که چنان‌که گاردین می‌گوید [۴۲]: «اسرائیل و حماس هردو مرتکب جنایات جنگی

شده‌اند». نویسندگان گزارش خود را با عنوان یک «کمیسیون مستقل بین‌المللی تحقیق» در رابطه با حمله توصیف کردند.

این گزارش در بیشتر بخش‌ها، منابع خود را فاش نمی‌کند. نویسندگان بیان می‌کنند که این امر به دلیل «نگرانی‌های حفاظتی» نامعلوم است. با وجود این، با توجه به نمونه‌هایی که در آنها منابع خود را فاش کرده، مشخص است که تقریباً به‌طور کامل بر ادعاهای اسرائیل اتکا شده است. آن جایی هم که به منابع فلسطینی استناد شده، غالباً از ویدیوهای دوربین‌های بدنی به دست آمده از مبارزین کشته یا اسیر شده‌ی فلسطینی است. این ویدیوها توسط مراجع اشغالگر اسرائیلی منتشر شده‌اند و بسیار محتمل است که مورد ویرایش انتخابی قرار گرفته باشند.

بنابراین جای تعجب نیست که این گزارش به‌طور عمد به روایت نادرست اسرائیل درباره‌ی خشونت‌های فلسطینیان ختم می‌شود. این امر گاهی به حدی از آبروردیته می‌رسد. در یک مورد، کمیسیون تحقیق ترتیب زمانی وقایع را معکوس می‌کند تا این تصور را القا کند که مبارزین فلسطینی عمداً یک کودک اسرائیلی را در کیبوتص بئیری بعد از ورود به اتاقی، کشتند. درحالی‌که بر اساس گزارش‌های رسانه‌ای [۴۳]، مرگ این کودک نتیجه‌ی تراژیک یک شلیک بی‌هدف بوده است. میلا کوهن،^{۲۹} یک کودک ده ماهه، زمانی که یک پیکارجوی فلسطینی به در وروری اتاقی در یک خانه‌ی شهرکی، پیش از ورودش جهت گروگان‌گیری شلیک کرد، کشته شد.

حتی از آن بدتر، به‌نظر می‌رسد که گزارش سازمان ملل شدیداً متکی به منبع نامعتبری از یک گروه یهودی تندرو به‌نام زاکا^{۳۰} [۴۴] باشد، چنان‌که یک بار صراحتاً به آن ارجاع داده و بارها، به‌طور ضمنی و به‌عنوان «امدادگران اولیه»^{۳۱} بدون نام، به آن استناد می‌کند. این «امدادگران اولیه» داستان‌های وحشتناکی از «جنایات جنگی» فرضی فلسطینیان تعریف می‌کنند. و البته این گزارش حتی اذعان می‌کند که زاکا «برای مدیریت صحنه‌های جرم بزرگ و پیچیده آموزش ندیده یا مجهز نیست و ممکن است شواهد را خدشه دار کرده یا حتی آنها را دستکاری کرده باشد» (تأکید اضافه شده است). یکی از امدادگران اولیه‌ای که برای زاکا کار می‌کند (-که گزارش از او نام

نمی‌برد) - «در مصاحبه‌های رسانه‌ای اطلاعات نادرست و اغراق‌آمیز از یافته‌ها ارائه داد.»

ممکن است این اشاره‌ای به رییس ارشد زاکا به نام یوسی لاندائو^{۳۲} باشد [۴۵]. لاندائو توسط گزارشگر الجزیره (برای فیلم مستندی که در ماه مارس پخش شد)، مجبور شد جلوی دوربین اقرار کند که داستان اولیه‌ی او درمورد این که مبارزین فلسطینی ده کودک را زنده سوزاندند، ساختگی بوده است [۴۶]. در مواجهه با فقدان شواهد برای ادعاهای خود، لاندائو اعتراف کرد که: «وقتی به آنها نگاه می‌کنی و می‌بینی سوخته‌اند، نمی‌دانی دقیقاً چه سنی دارند. پس در مورد ۱۸ ساله و ۲۰ ساله صحبت می‌کنی ...، شما فقط به صحنه نگاه نمی‌کنی که سن و این قبیل موارد را مشاهده کنی». لاندائو بعداً به دلیل اختلافات داخلی بر سر پول و قدرت، مجبور شد از سمت خود در گروه کناره‌گیری کند.

تأیید حملات هانیبال توسط سازمان ملل

هرچند به نظر می‌رسد نویسندگان گزارش حداکثر تلاش خود را برای تطهیر تبلیغات اسرائیل درباره‌ی خشونت‌ها، درون نظام سازمان ملل به کار می‌گیرند، با این حال، این سند شامل مجموعه‌ی حیرت‌انگیزی از شواهدیست که گزارش سال گذشته‌ی انتفاضه‌ی الکترونیک در این مورد را تأیید می‌کند که بسیاری از اسرائیلی‌ها (چه بسا اکثر آنها) توسط خود اسرائیل در ۷ اکتبر کشته شدند [۱۷].

برخی از شواهد در گزارش سازمان ملل ضمنی هستند و نیاز به ارجاع متقابل به گزارش‌های رسانه‌های عبری‌زبان در مورد دکترین هانیبال و روش بی‌سابقه‌ای دارند که این دکترین در ۷ اکتبر به کار گرفته شد. ولی برخی از شواهد خیلی صریح و واضح هستند. این گزارش در سه صفحه برخی از اطلاعات موجود در مورد «کاربرد دستورالعمل هانیبال» در آن روز را تشریح می‌کند. کمیسیون مذکور نوشته: «شواهد محکمی مبنی بر استفاده از "دستورالعمل هانیبال" در ۷ اکتبر در چندین مورد مستند شده است، که نشان می‌دهد همزمان با حمله به پیکارجویان فلسطینی، به اسرائیلی‌ها هم آسیب وارد شده است.»

گزارش سازمان ملل در بخش مربوط به دستورالعمل هانیبال حتی قید می‌کند که «هلی‌کوپترهای اسرائیلی در محل نووا^{۳۳} حضور داشتند و ممکن است به اهدافی در زمین شلیک کرده باشند، از جمله به وسایل نقلیه‌ی شهروندان». این گزارش می‌نویسد که «یک یا دو هلی‌کوپتر در محل جشن نووا در ساعات میانی صبح حضور داشتند». این همان موضوعی است که انتفاضه‌ی الکترونیک، اولین بار در ماه نوامبر پارسال گزارش داد [۴۷]. گزارش سازمان ملل برای تأیید این موضوع به دو شاهد، بدون نام بردن، استناد می‌کند، یکی از آنها «یک سرتیپ ذخیره» ارتش اسرائیل است که «نزدیک به یک تانک پارک شده در حوالی محل نووا، علیه پیکارجویان جنگیده» و توضیح داده است که «او با گردان غزه تماس گرفته تا درخواست یک هلی‌کوپتر تهاجمی کند.»

حضور هلی‌کوپترهای تهاجمی و حداقل یک تانک در نبرد محل جشن موسیقی سوپرنووا، تاحدی می‌تواند توضیحی باشد برای تعداد زیاد قربانیان غیرنظامی در میان شرکت‌کنندگان فراری جشن در آن روز صبح.

جشن سوپرنووا

برگزاری این جشن در محلی کم‌تر از چهار مایل از زندان روبازی که نوار غزه است، توسط یک شرکت مدیریت رویداد که خود را «قبیله‌ی نووا»^{۳۴} می‌نامد، صورت گرفته است. در حالی که حامیان این رویداد مبارزین فلسطینی را برای حمله به یک «فستیوال صلح» محکوم می‌کنند، منقدین رویداد آن را با تشبیه به رقص شهروندان آلمانی بیرون از دروازه‌های آشویتس در دوران هولوکاست نازی‌ها، نکوهش می‌کنند.

این رویداد که که توسط رسانه‌های غربی غالباً به‌عنوان «فستیوال موسیقی نووا» نامیده می‌شود، در وبسایت رسمی‌اش خود را «گردهمایی سوکوت سوپرنووا»^{۳۵} نامیده است [۴۸]. فیلم اخیری که در مورد این رویداد ساخته شده، نشان می‌دهد که بیشتر از جنس پارتی‌های رقص غیرقانونی بوده که معمولاً در مکان‌های مخفی در بسیاری از کشورهای غربی برگزار می‌شوند. سوپرنووا، البته غیرقانونی نبود و با نیروی پلیس محلی

اسرائیل هماهنگ شده بود (که برای محافظت از برنامه، پیشاپیش مسلح در محل حضور داشت). اما به دلایلی که کاملاً مشخص نیست، محل برگزاری برنامه تا ۶ اکتبر اعلام نشده بود.

مشارکت‌کنندگان در فیلم اسرائیلی پرترفدار «دوباره خواهیم رقصید» تأیید کرده‌اند که محل سوپرنووا تا آخرین لحظه از دارندگان بلیط مخفی نگاه داشته شده بود. این موضوع (به‌جای هرگونه سردرگمی در مورد روزهای برنامه یا تمدید زمان آن، آن‌طور که گاهی به اشتباه در فضای مجازی بیان می‌شود)، توضیح می‌دهد که چرا حماس هیچ اطلاعی از وجود این جشن در حوزه‌ی بین غزه و بزرگ‌ترین پایگاه نظامی ناحیه، یعنی ستاد منطقه‌ای در رعیم، نداشت.

تلفات سوپرنووا

این جشن غالباً به‌عنوان بزرگترین محل تلفات در روز ۷ اکتبر گزارش شده است. گزارش سازمان ملل اعلام کرد که ۳۶۴ نفر از ۳۰۰۰ شرکت‌کننده در جشن «یا در محل، در نزدیکی کیبوتص رعیم، یا در موقعیت‌های مجاور کشته شدند». اما یک تحلیل دقیق در مورد تلفات که به‌تازگی توسط تایمز اسرائیل منتشر شده (بر اساس تحقیقات یک کانال تلویزیون اسرائیلی)، نشان می‌دهد که بیش از ۶۰ درصد از این تعداد در واقع در خارج از زمین‌های تخصیص داده شده به جشن کشته شده‌اند [۴۹]. این امر به دو دلیل مهم است.

اول این‌که، با وجود اینکه فیلم «دوباره خواهیم رقصید» سعی دارد تصویری از تروریست‌های فلسطینی شروری ترسیم کند که تعمداً به غیرنظامیان حمله کردند، از تمام شواهد موجود مشخص است که این جشن یک هدف برنامه‌ریزی شده برای حمله‌ی حماس در آن روز نبوده است. درواقع، مکان مخفی این رویداد بدین معنی است که تعدادی از مبارزین فلسطینی - احتمالاً تعدادی از گروه‌های مسلح، و شاید تعدادی از شهروندان مسلح - در جریان حمله‌ی خود به پایگاه‌های نظامی، تصادفاً با این برنامه مواجه شدند. و درگیری‌های مسلحانه با نیروهای اسرائیلی، از جمله پلیس، سربازان و حداقل یک تانک، همچنین «غیرنظامیان» مسلح حاضر در محل، به‌سرعت آغاز شد.

سرویس اطلاعات اسرائیلی به این نتیجه رسیده است که فلسطینیان هیچ اطلاع قبلی از جشن نداشته‌اند [۵۰].

ثانیاً، تحلیل منتشر شده توسط تایمز اسرائیل، تلفات شرکت‌کنندگان در بیرون از زمین‌های جشن را تا فاصله‌ای به دوری شهر سدروت^{۳۶} (در یازده مایلی شمال محل سوپرنوا) و پایگاه نظامی رعیم (تنها ۳.۲ مایل به سمت جنوب) مکان‌یابی کرده است. ترسیم مکان‌های تلفات بر روی گوگل ارث و مقایسه‌ی آن‌ها با کمین‌گاه‌های تعیین شده توسط نیروهای نخبه‌ی کماندوی حماس - همان‌گونه که در مقاله‌ی تحقیقی روزنامه‌ی ۷-روز تشریح شده است - نشان می‌دهد که این دو اغلب هم‌پوشانی دارند. بنابراین محتمل است که مرگ تعدادی از این شرکت‌کنندگان فراری، نتیجه‌ی ناخواسته‌ی کمین‌گاه‌های فلسطینیان بوده است که تنظیم شده بودند تا قوای کمکی ارتش اسرائیل را که به سوی منطقه گسیل می‌شدند، متوقف کنند.

رونان برگمن و یوآو زیتون در تحقیق روزنامه‌ی ۷-روز نوشته‌اند که «درحالی که تعداد زیادی قوای کمکی به سمت جنوب جاری شدند»، نیروی کماندوی حماس «این قوای کمکی را پیش‌بینی کرده و بر تقاطع‌های استراتژیک تسلط یافتند... نقاطی که منتظر این نیروها بودند... در آن تقاطع‌ها خون زیادی، هم از سربازان و هم از غیرنظامیان، ریخته شد.» مقاله‌ی ۷-روز همچنین به مواردی اشاره می‌کند که سربازان اسرائیلی برای ملحق شدن به نبرد به صورت خودسرانه با شتاب به سمت جنوب حرکت کردند، که بعضاً حتی سوار بر خودروهای غیر نظامی خودشان بودند. برگمن و زیتون توضیح داده‌اند که «فرماندهانی که از طریق رسانه‌ها یا دوستان خود دریافت کرده بودند که اتفاقی در حال وقوع است... تلاش کردند تا به پوشش غزه برسند». یک فرماندهی تیپ به خبرنگاران گفته بود که: «من پس از مشاهده‌ی اخبار (حمله) در خانه، با خودروی شخصی‌ام به تقاطع یاد مردخای^{۳۷} (۳.۲ مایل در شمال ایست بازرسی اِرز) آمدم.»

انفجار خانه‌های داخل شهرک‌ها

شواهد کشتارهای تعمدی «هانیبال جمعی» از غیرنظامیان اسرائیلی در کیبوتص‌ها و سایر شهرک‌های اطراف غزه کاملاً روشن و غیرقابل انکار است [۵۱]. تصاویر ویدیویی

و گزارش‌های رسانه‌ای از یورش طوفان‌الاقصی نشان می‌دهند که بسیاری از ساختمان‌های داخل شهرک‌ها کاملاً تخریب شده بودند، به‌شیوه‌ای که متناسب است با تسلیحات سنگینی که طبق نظر متخصصین نظامی تنها در اختیار ارتش اسرائیل می‌تواند باشد [۵۲] و نه در اختیار مبارزین فلسطینی.

درحالی‌که برخی از ساختمان‌ها و خودروها علائمی از سوختگی داشتند، بسیاری دیگر به‌وضوح از طریق هوا و توسط پهپادها و هلی‌کوپترهای تهاجمی اسرائیلی بمباران شده و یا تحت حمله‌ی تانک‌ها قرار گرفته بودند [۵۲].

نوف اِرز، سرهنگ نیروی هوایی اسرائیل که اقرار کرد ۱۷ اکتبر یک رویداد «هانیبال جمعی» بود، در پاسخ به مصاحبه‌کننده‌ای که از وی پرسید «آیا آنها همه‌جور خانه‌ای را داخل شهرک‌ها منفجر کردند»، پاسخ مثبت داد. اِرز اصرار داشت که خلبانانش چنین کاری را فقط با «اجازه»ی افسران مافوق خود انجام دادند. او توضیح داد که «من در یک تصویر کامپیوتری در بالای هر شهرک تعداد زیادی پهپاد دیدم، یعنی آنچه که در هر فرماندهی (نظامی اسرائیل) می‌توان مشاهده کرد.»

تصاویر تلویزیونی اسرائیل، حضور و شلیک تانک‌های اسرائیلی را در کیبوتص بئیری نشان دادند [۵۳]. و رسواتر از همه، سرتیپ باراک هیرام^{۳۸} اقرار کرد که به تانک‌هایش دستور داده بود به خانه‌ی پسی کوهن^{۳۹} در کیبوتص بئیری شلیک کنند، «حتی به بهای جان غیرنظامیان» آن‌طور که او به نیویورک تایمز گفت [۵۳]. مبارزین فلسطینی حماس ۱۵ نفر را به گروگان گرفته و در این خانه نگاه داشته بودند، در حالی‌که تلاش می‌کردند برای خروج‌شان به سمت غزه مذاکره کنند.

تحقیقات انجام‌شده توسط رسانه‌ی انتفاضه الکترونیک [۵۴]، به این نتیجه رسیده که غالب کشته‌شدگان به احتمال بسیار بالا توسط حمله‌ی هیرام کشته شده‌اند [۵۵]. انتفاضه‌ی الکترونیک اولین رسانه‌ای بود که شرح شاهد عینی بازمانده‌ی حمله، یاسمین پورات^{۴۰} [۵۶]، را به زبان انگلیسی منتشر کرد [۵۷] که گفته بود سربازان اسرائیلی وارد صحنه شدند و با آتشبار سنگین و شلیک تانک «همه را ازبین بردند». درواقع یاسمین پورات، فرمانده‌ی فلسطینی حسن حمدونه^{۴۱} (که تسلیم شد)، و یک گروگان دیگر به نام حداد داگان^{۴۲}، تنها سه بازمانده‌ی قتل عام باراک هیرام بودند. داگان در

شهادت خود به پورات، که انتفاضه‌ی الکترونیک برای اولین ماه نوامبر پارسال گزارش داد [۵۸]، تأکید کرد که سایرین همگی در داخل و اطراف خانه یا مورد شلیک قرار گرفتند و یا توسط آتشباران تانک اسرائیلی «کاملاً سوختند».

قربانیان این حمله‌ی آخرالزمانی، دوقلوهای ۱۲ ساله‌ی اسرائیلی، لیل و یانای هاتسرونی^{۴۳} را نیز دربرمی‌گیرد. به‌صورت بیمارگونه‌ای، عکس لیل بعداً در تبلیغات رسمی اسرائیل مورد استفاده قرار گرفت با این ادعای کذب که حماس این دختر را به قتل رسانده و سوزانده است. نخست‌وزیر سابق اسرائیل نفتالی بنت به‌دروغ گفت که این دختر «در خانه‌اش توسط هیولاهای حماس به قتل رسید... تنها به این دلیل که او یهودی است.» [۵۹].

هانیبال در سوپرنووا؟

آن‌چه هنوز در مورد جشن سوپرنووا مشخص نیست، این است که چه تعدادی از جان‌باختگان توسط حماس کشته شده‌اند، و این‌که آیا کسی توسط حملات «هانیبال» توسط اسرائیل کشته شده است؟

برخلاف مناطق با ساخت‌وساز بیشتر، مانند پایگاه‌های نظامی و کیبوتص‌ها، که در آنها شواهد بصری روشنی از ساختمان‌های بمباران شده و گزارش‌های قطعی از شاهدان عینی را داریم، وضعیت بصری درون و اطراف محل سوپرنووا دچار آشفتگی بیشتری است. در این محل ساختمان‌های ساخته‌شده‌ی کمی وجود داشت تا هواپیماها یا تانک‌های اسرائیلی، آن‌طور که در شهرک‌ها عمل کردند، آنها را منفجر کنند.

شواهد ویدیویی و سایر شواهد عکاسی نشان می‌دهند که زمین‌های اطراف خروجی محل، در کنار ایست بازرسی مسلح اسرائیلی، به‌شدت سوخته و سیاه شده‌اند [۶۰]. مشخص نیست که این سوختگی نتیجه‌ی حملات هلی‌کوپتر یا تانک است، و یا این‌که نتیجه‌ی آتش‌سوزی‌هایی است که شاید پس از اصابت نارنجک‌اندازهای موشکی فلسطینیان ایجاد شده‌اند. آنچه مشخص است این است که نیروهای مسلح اسرائیلی حاضر در محل، یک راه‌بند در خروجی اصلی ایجاد کردند که باعث تجمع وسیع

خودروهایی شد که در انتظار خروج از محل بودند. وقتی که درگیری مسلحانه شروع شد، بسیاری از شرکت‌کنندگان در جشن ناچار شدند پیاده به سمت شرق و از میان مزارع فرار کنند.

درحالیکه فیلم «دوباره خواهیم رقصید» به‌وضوح به راه‌بندی که توسط نیروهای اسرائیلی ایجاد شده بود اشاره‌ای نمی‌کند، یک گزارش اولیه‌ی سی‌ان‌ان این راه‌بند را روی نقشه‌اش از صحنه نشان می‌دهد [۶۱]، و گزارش تایمز اسرائیل بیان می‌کند که این راه‌بند احتمالاً از ساعت ۷ صبح ایجاد شده بود [۴۹]. روزنامه‌نگار ویلیلم ون واگن^{۴۴} در گزارشی برای نشریه‌ی «کاردل»^{۴۵} تشریح کرده است که این راه‌بند احتمالاً ناخواسته باعث به‌دام افتادن تعدادی از شرکت‌کنندگان فراری توسط نیروهای اسرائیلی در میانه‌ی تیراندازی بین آن‌ها و مبارزان فلسطینی شده است که از شمال به سمت پایگاه نظامی رعیم در حال پیشروی بوده‌اند [۶۰].

داروهای روان‌گردان

یک نکته که باتوجه به دو منبع، یعنی فیلم «دوباره خواهیم رقصید» و مصاحبه‌ی روزنامه‌ی هآرتص با یک روان‌شناس اسرائیلی [۶۲] که به درمان بازماندگان پرداخته بود، روشن است این است که استفاده از داروهای روان‌گردان در این جشن خیلی شایع بوده است. یکی از مشارکت‌کنندگان در فیلم به یاد می‌آورد که هنگامی که شرکت‌کنندگان جشن در شب ۶ اکتبر به محل رسیدند: «همه می‌گفتند که قصد دارند خیلی نشئه شوند».

بر اساس مصاحبه‌ی هآرتص و فیلم مذکور، شرکت‌کنندگان در جشن از اکستازی،^{۴۶} اسید، کوکائین، قارچ‌های جادویی و احتمالاً کتامین استفاده کرده‌اند. بدتر این‌که، بسیاری از شرکت‌کنندگان به‌عمد دوزهای خود را طوری تنظیم کرده بودند که در زمان طلوع آفتاب بیشترین اثر را بگذارد، که دقیقاً مصادف شد با قبل از آغاز حمله‌ی فلسطینیان، یعنی با شروع شلیک موشک‌ها از سمت غزه در ساعت ۶:۲۶ صبح [۶۳]. یکی از شرکت‌کنندگان در فیلم به‌یاد می‌آورد که وقتی موشک‌ها در آسمان اوج می‌گرفتند چه حسی داشت: «این خیلی افتضاح است! همه در حالت نشگی هستند».

یکی دیگر توضیح داد که اسید «می تواند باعث شود که اوضاع خیلی بدتر به نظر برسد». روان شناس اسرائیلی توضیح داده که داروهای روانگردان، می توانند به وضعیتی منجر شوند که «بخش هایی از ناخودآگاه نیز به سطح آگاهی برسند». با وجود همه این موارد، خیلی نامحتمل است که بسیاری از شرکت کنندگان وقتی برای نجات جان خود می دویدند، در وضعیت مناسبی بوده باشند که تشخیص دهند اسرائیلی ها به آنها شلیک می کردند یا فلسطینیان یا هردو.

اگرچه وجود دستورالعمل هانیبال یک راز آشکار در اسرائیل است، اما استفاده از این دستورالعمل علیه اهداف غیرنظامی اسرائیلی، تاجایی که می دانیم، پیش از ۷ اکتبر بی سابقه بوده است.

حمله ی هانیبال در سرتاسر جنوب

تقریباً ۱۰۵ نفر از ساکنین در کیبوتص بئیری کشته شدند. در حال حاضر مشخص نیست چه تعدادی توسط فلسطینیان کشته شدند و چه تعدادی توسط اسرائیلی ها. گزارش سازمان ملل بیان می کند که «حداقل ۵۷ ساختمان در این کیبوتص تخریب یا دچار آسیب جدی شدند، که این میزان شامل بیش از یک سوم از کل ساختمان های مسکونی می شود.» از روی شواهد بصری مشخص است که بسیاری از این ساختمان ها توسط اسرائیل تخریب شده اند [۵۲].

یک واقعیت مهم که باید در نظر داشت این است که قتل عام «هانیبال» اسرائیلی ها توسط اسرائیل که در کیبوتص بئیری اتفاق افتاد، در سراسر منطقه تکرار شده است. ولی ما فقط از کشتار در خانه ی پسی کوهن این میزان اطلاعات داریم، زیرا دو شهروند در این واقعه زنده ماندند و داستان خود را روایت کردند. وقایع مشابهی در جاهای دیگر نیز رخ داده است [۲۷]، ولی در غالب مکان ها بازماندگان بسیار کمی زنده مانده اند، به ویژه در اثر بمباران های هوایی.

یک واحد تانک متشکل از نظامیان زن، یک وسیله نقلیه ی نظامی را که مهارت لازم برای استفاده از آن را نداشت، تصرف کرده و به سرعت از دروازه های هولیت،^{۴۷} یک شهرک اسرائیلی در نزدیکی مرز مصر و مرز غزه و بیش از ۱۴ مایل جنوب جشن

سوپرنووا، عبور کرد. یکی از سربازان به کانال ۱۲ تلویزیون اسرائیل گفت که «ما وارد شهرک شدیم». سربازی به جایی اشاره کرد و به من گفت که "به آنجا شلیک کن تروریست‌ها آنجا هستند"، من از او پرسیدم "غیرنظامیان هم آنجا هستند؟" او گفت، "من نمیدانم، فقط شلیک کن".» [۶۴] فرماندهی تانک بعداً ادعا می‌کند که تصمیم گرفت شلیک نکند، اما بلافاصله حرف خود را نقض کرده و می‌گوید: «من با مسلسل به خانه شلیک کردم.»

تحقیقی که توسط رسانه‌ی انتفاضه الکترونیک در سال گذشته انجام شد [۵۱]، باتوجه به شواهد عینی شبیه به حملات هانیبال به اسرائیلی‌ها در کیبوتص بئیری، به این نتیجه رسید که همان نوع از انفجار خانه‌ها در کیبوتص کفارعه^{۴۸} نیز اتفاق افتاده است. گزارش سازمان ملل نیز، تعداد نامنظره‌ی بالایی از مکان‌ها را نام می‌برد که در آنها به‌طور قطع و یا احتمالاً حملات هانیبال اتفاق افتاده است.

در خارج از شهرک اسرائیلی نیریم^{۴۹} (که در مسیر بین شهر فلسطینی خان یونس و ستاد نظامی رعیم متعلق به لشکر ۱۴۳ غزه، واقع شده است) یک واحد تانک اسرائیلی به سمت نیر اوز، یک شهرک دیگر در همان نزدیکی، حرکت کرد. گزارش سازمان ملل می‌گوید که وقتی این واحد به آنجا رسید، «متوجه شد که صدها نفر در حال عبور به اسرائیل و بازگشت به غزه هستند و به آنها شلیک کرد، و از جمله به خودروهای مملو از نفرات، که تعدادی از آنها احتمالاً گروگان‌ها بوده‌اند» (تأکید اضافه شده است). پاراگراف بعدی این گزارش به احتمال وقوع موارد مشابه در مناطق مسکونی نیتزانا،^{۵۰} کیسوفیم^{۵۱} و هولیت اشاره می‌کند.

چه تعدادی توسط اسرائیل کشته شدند؟

برخلاف ادعاهای اولیه، که در ۷ اکتبر سال گذشته ۱۴۰۰ نفر «توسط حماس کشته شدند»، اسرائیل به‌زودی شروع به کاهش این رقم کرد. در ماه نوامبر پارسال دولت اسرائیل اعلام کرد ۲۰۰ نفر از این تعداد در واقع مبارزین حماس بوده‌اند [۶۵]. آنها با چنان شدتی در اثر بمباران‌های اسرائیل سوخته بودند، که کاملاً قابل شناسایی نبودند. این امر نشان می‌دهد که حملات اسرائیل در آن روز تا چه حد عاری از تمیز و

تفکیک^{۵۲} بوده است. برطبق سایت خبری الجزیره، تعداد کشته‌شدگان اسرائیلی در حال حاضر به ۱۱۵۴ نفر می‌رسد. و برطبق گزارش سازمان ملل، حداقل ۳۱۴ نفر از این تعداد، «نظامیان اسرائیلی» هستند.

در ماه مارس، یک بررسی جامع که توسط واحد تحقیقاتی الجزیره، بر روی سه نسخه‌ی اسرائیلی عبری‌زبان از آمار مرگ‌ومیر، انجام شد، تعداد مبارزان مسلح را بالاتر برآورد کرد که در مجموع به ۳۷۲ نفر رسید [۵۲]. آمار الجزیره علاوه بر سربازان، شامل پلیس، نگهبانان امنیتی (شبه‌نظامیان مسلح شهرک‌ها) و «پرسنل امنیتی» است.

تحقیق روزنامه ۷-روز به این نتیجه رسیده که افسران شین‌بت^{۵۳} (آژانس مخفی «امنیت داخلی» اسرائیل)، نیز به‌منظور پیوستن به نبرد در جنوب اعزام شده بودند: «در جریان درگیری، ۱۰ نفر از اعضای این سازمان کشته شدند». نسخه‌ی انگلیسی بانک-داده‌های مربوط به تلفات در روزنامه‌ی هاآرتص [۶۶]، نام سه تن از این افسران را فاش کرد [۶۷]: یوسی تاهار،^{۵۴} اسمادار مور ایدان،^{۵۵} و عمر گورا.^{۵۶} نام هیچ یک از این سه نفر در پایگاه داده‌ها به‌عنوان پیکارجو ثبت نشده است. بنابراین احتمالاً هفت پیکارجوی دیگر شین‌بت هم پنهانی به‌عنوان «غیرنظامی» در پایگاه داده‌ها ثبت شده‌اند. داده‌های خام خبرگزاری الجزیره، که توسط واحد تحقیقاتی آنها به نشریه‌ی انتفاضه‌ی الکترونیک به‌منظور استفاده برای این مقاله، ارائه شده است، نشان می‌دهد که درواقع ارقام مربوط به «پرسنل امنیتی» نام هشت افسر شین‌بت را در میان جان‌باختگان ذکر کرده است. ۳۷۲ پیکارجوی اعلام شده، به علاوه‌ی دو افسر اعلام نشده‌ی شین‌بت، در مجموع می‌شود ۳۷۴ پیکارجوی کشته‌شده که تقریباً یک‌سوم از کل کشته‌های اسرائیلی را تشکیل می‌دهد.

کسر این عدد از تعداد کل ۱۱۵۴ جان‌باخته، معلوم می‌کند که حداکثر ۷۸۰ غیرنظامی اسرائیلی کشته شده‌اند. این بدین معناست که حداقل ۴۱ درصد از رقم اشتباه اولیه ۱۴۰۰ کشته، در واقع مشتمل بر پیکارجویان مسلح اسرائیلی به علاوه‌ی ۲۰۰ مبارز فلسطینی است.

«همه‌ی افرادِ داخلِ خودرو کشته شدند»

اگر حدکثر ۷۸۰ اسرائیلی غیرمسلح در جریان حمله‌ی طوفان‌الاقصی کشته شده‌اند، پرسش این‌جاست که چه تعدادی از آنها توسط اسرائیل و چه تعدادی توسط فلسطینیان کشته شدند؟

پاسخ فعلی به این پرسش این است که بدون یک تحقیق دقیق بین‌المللی و واقعاً مستقل، دانستن آن غیرممکن است. و همان‌طور که گزارش سازمان ملل روشن می‌سازد، اسرائیل از انجام چنین تحقیقی ممانعت می‌کند: «این کمیسیون بر این باور است که اسرائیل مانع تحقیقاتش در مورد رویدادهایی است که در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و پس از آن، هم در داخل اسرائیل و هم در سرزمین‌های اشغالی فلسطینی، رخ داده‌اند.» با وجود این، امکان دستیابی به برخی نتایج احتمالی وجود دارد. فیلم تحقیقاتی خبرگزاری الجزیره [۵۲]، مشخص کرد که «حداقل ۱۸ نفر» از غیرنظامیان جان‌باخته به‌طورقطع توسط نیروهای زمینی اسرائیل کشته شده‌اند و حداقل ۲۷ نفر از اسرائیلی‌هایی که در اسارت فلسطینیان بودند «در شرایطی که توضیح داده نشده است، در جایی بین خانه و حصار غزه جان‌باخته‌اند».

داده‌های خام الجزیره نشان می‌دهند که این موارد از کشتارهای هانیبالِ عامدانه و به‌خوبی مستند شده هستند، همانند قتل‌عام بدنام خانگی پسی کوهن که توسط باراک هیرام انجام شد. اما در این اطلاعات به چندین نکته‌ی کلیدی دیگر توجه نشده است. نکاتی که از طریق آن‌ها می‌توان تصویری تقریبی از میزان بزرگی کلیه‌ی تلفات ناخواسته و هانیبال ناشی از «آتشِ دوستانه» استنتاج کرد.

مقاله‌ی تحقیقی ۷-روز بیان می‌کند که بازرسان نظامی اسرائیلی «حدود ۷۰ خودرو را بررسی کردند که... به غزه نرسیده بودند زیرا در مسیر خود مورد اصابت آتش از یک هلی‌کوپتر مسلح، یک هواپیمای بدون سرنشین (UAV) یا یک تانک قرار گرفته و حداقل در برخی از موارد، تمامی افراد داخل خودرو کشته شده‌اند.» (تأکید اضافه شده است.)

مشخص نیست چه تعداد اسرائیلی در آن ۷۰ وسیله‌ی نقلیه بوده‌اند، اما با توجه به آنچه درباره‌ی سایر موارد می‌دانیم احتمالاً برخی از این خودروها شامل افراد متعددی

بوده‌اند. این خودروها به‌تنهایی شاید بتوانند شمار قابل توجهی از تلفات غیرنظامیان اسرائیلی را توضیح دهند.

گروگان‌گیرهای فلسطینی اغلب چندین زندانی اسرائیلی را در کامیون‌های باری، خودروهای مصادره شده و حتی در برخی موارد در تریلرهایی که توسط تراکتورها کشیده می‌شدند، قرار می‌دادند. اسرائیلی‌های در حال فرار نیز به همین ترتیب عمل کردند. در فیلم «دوباره خواهیم رقصید»، یکی از شرکت‌کنندگان جشن توضیح می‌دهد که چگونه از روی استیصال داخل خودروها تجمع می‌کردند تا از محل سوپرنووا فرار کنند. او می‌گوید «تعداد خیلی زادی» در خودرو بودند. و در حالی که توضیح می‌دهد که از پنجره آویزان بوده است، اضافه می‌کند که «نیمی از بدن من بیرون بود».

تصاویر هلی‌کوپترهای جنگی اسرائیل که به صورت آنلاین منتشر شده [۶۷] و در فیلم الجزیره گردآوری شده‌اند، یک تصویر ویدیویی از حدود دوازده نفر را نشان می‌دهد که در حالی که هدف تیراندازی اسرائیلی‌ها قرار گرفته‌اند در حال فرار از یک خودرو پرجمعیت هستند. سرنوشت آن‌ها نامشخص است [۷۰]. این فیلم ویدیوهای مشابه زیادی را نشان می‌دهد. مشخص نیست که این حوادث دقیقاً در چه نقاطی در نزدیکی غزه رخ داده‌اند. فیلم کامل را در وبسایت الجزیره [۶۸] و یا در ویدیوی یوتیوب پیوست شده به این مقاله می‌توان مشاهده کرد (به دلیل محدودیت سنی پلت‌فرم یوتیوب، دسترسی به یک حساب کاربری مناسب لازم است).

یک گزارش خبری در ماه نوامبر در وبسایت اسرائیلی واینت [۶۹]، به نقل از خلبان یک هلی‌کوپتر نوشته است که «در چهار ساعت اول از شروع نبرد "این هلی‌کوپتر" تقریباً به ۳۰۰ هدف، که غالباً در قلمرو اسرائیل بودند، حمله کرده است.» این گزارش بیان کرده است که به آنها دستور داده شده بود که در نزدیکی حصار غزه «به همه چیز شلیک کنند». گزارشگر این خبر از عبوری-زبان یوآو زیتون است، یکی از نویسندگان تحقیق نشریه‌ی ۷-روز، که یک خبرنگار نظامی اسرائیلی، با دسترسی به منابع معتبر، و نزدیک به نهادهای اطلاعاتی و نظامی است.

به نظر می‌رسد که اپراتورهای پهپادها حتی از خلبانان هلی‌کوپتر هم مرگبارتر بوده‌اند. مقاله‌ی ۷-روز بیان می‌کند که آنها اغلب به‌تنهایی «تصمیم به حمله»

می‌گرفتند و تا پایان روز ۷ اکتبر، «این گردان هوایی حداقل ۱۱۰ حمله به حدود ۱۰۰۰ هدف انجام داده که بیشتر آنها در داخل اسرائیل قرار داشتند.» در «هدف‌هایی» که دربرگیرنده‌ی اشخاص فردی هستند، تعیین تعداد اسرائیلی‌ها دشوار است. احتمالاً خلبانان نیز خودشان اغلب از این موضوع بی‌اطلاع بوده‌اند. اگر یک «هدف» مورد اصابت شامل خودروهای شخصی نیز باشد، ۱۰۰۰ هدف اصابت شده می‌تواند به‌سادگی منجر به مرگ صدها نفر شده باشد.

«گورستان» خودروها

در ماه نوامبر صدها خودرویی که در زمان یورش فلسطینیان منفجر شده بودند توسط سربازان اسرائیلی جمع‌آوری شده و در یک محل ضایعات در نزدیکی شهرک‌های تکوما^{۵۷} و نئیوت^{۵۸} انباشته شدند. تصاویر [۳] و ویدیوهای پهن‌بندی [۳۵] از محل ضایعات به‌وضوح نشان می‌داد که بسیاری از خودروها کاملاً صاف و درهم تنیده شده‌اند، طوری که با بمباران هوایی توسط اسرائیل سازگار به‌نظر می‌رسند. به‌طور خلاصه، خودروها خیلی شبیه هستند به خودروهای فلسطینیانی (هم پیکارجو و هم شهروند) که بر حسب معمول در طی سالیان توسط اسرائیل بمباران هوایی شده‌اند. امروزه به‌نظر می‌رسد که این محل ضایعات تبدیل به یک جاذبه‌ی توریستی برای اسرائیل و هوادارانش شده است، محلی که آنها به آن «محل دفن خودروها» می‌گویند. در یک تصویر ویدیویی از آن در تابستان گذشته، یک راهنمای تور نظامی-اسرائیلی می‌گوید [۷۰] که این محل ضایعات شامل «۱۶۵۰ خودرو است که به اینجا آورده شده‌اند.» او می‌گوید که تنها در یک آمبولانس، از طریق بازیابی خاکستر و «گرد انسانی»، بقایای ۱۸ نفر یافت شده است.

عدد واقعی تلفات اسرائیلی به‌واسطه‌ی حملات «هانیبال» توسط اسرائیل هرچقدر که باشد، کاملاً قابل‌قبول به‌نظر می‌رسد که صدها نفر از اسرائیلی‌هایی که در جریان این یورش کشته شدند، توسط خود اسرائیل به هلاکت رسیده باشند.

عیب پوشی و پنهان کاری

در طی یک سال گذشته، یک پنهان سازی سیستماتیک توسط اسرائیل صورت گرفته است. غالب گزارش های اسرائیلی درباره ی این موضوع تنها به زبان عبری بوده اند. و این به علت عدم دسترسی به رسانه های انگلیسی زبان نیست. نویسندگی اصلی مقاله ی تحقیقی روزنامه ۷-روز، رونن برگمن است، که همچنین گزارشگر شناخته شده ی نیویورک تایمز و نویسنده ی پر فروش چندین قدیس نگاری^{۵۹} از موساد و سایر آژانس های جاسوسی اسرائیلی است. برگمن هنوز در مورد دستورالعمل هانیبال به زبان انگلیسی در نیویورک تایمز یا جای دیگری مطلبی ننوشته است.

تاکنون کالبدشکافی های خیلی کمی صورت گرفته است [۵۴]، ولی بر روی جانباختگان خانه ی پسی کوهن در کیبوتص بئیری، به هیچ روی، کاری انجام نشده است. هرچند در مورد این جنایت به خصوص، احتمالاً چنین عملی غیر ممکن بوده است. شلیک گلوله های تانک توسط باراک هیرام به معنای تبدیل بیشتر قربانیان اسرائیلی او به خاکستر است، از جمله لیل هاتسرونی ۱۲ ساله.

بسیاری از اجساد با عجله دفن شدند [۷۱]. خودروهای اسرائیلی که در کشتارهای آشکار «هانیبال» خرد شده بودند [۷۲]، قبل از دفن در «گورستان» مذکور تحت بهانه های مذهبی توسط مقامات اسرائیلی منهدم شدند.

گزارش کمیسیون سازمان ملل اسرائیل را به دلیل ممانعت از دسترسی به کشور مورد انتقاد قرار می دهد. در این گزارش آمده است: «مسئولان اسرائیلی نه تنها از همکاری با تحقیقات کمیسیون امتناع کردند بلکه طبق گزارش، از تماس با متخصصین پزشکی و دیگران نیز جلوگیری کردند.»

در پی یک «تحقیق» که جهت پنهان کاری کشتارهای خانه ی پسی کوهن انجام شد [۵۴]، ارتش اسرائیل در ماه ژوئیه باراک هیرام را عمدتاً از هرگونه خطایی مبرا دانست. اکنون بقایای این خانه نیز توسط ارتش از میان برداشته شده است [۷۳]. ماه گذشته هیرام ترفیع یافته و به منصب رهبری «لشکر ۱۴۳ غزه» منصوب شد [۷۴].

سلف او، سرتیپ آوی رزنفلد^{۶۰} به دلیل ناکامی در پیشگیری از یورش ۷ اکتبر ۲۰۲۳ استعفا داد [۷۵].

یکی از منابع برجسته، که آن روز در ستاد فرماندهی نظامی «پیت» در اعماق لایه‌های زیرین تل‌آویو حضور داشته، در مقایسه بین این یورش و حمله‌ی ناگهانی مصر در اکتبر سال ۱۹۷۳ برای بازپس‌گیری سرزمین‌های اشغال‌شده توسط اسرائیل، به برگمن و زیتون عبارات زیر را با لحن خاصی بیان کرد:

«قابل تصور نیست. شبیه به "شهر قدیم اورشلیم" در جنگ استقلال است و یا پست‌های نظامی در طول کانال سوئز در زمان جنگ یوم کیپور. فکر می‌کردیم که چنین چیزی دیگر هرگز اتفاق نخواهد افتاد»،

«این ماجرا، مانند زخمی در گوشت تن ما تا ابد حک خواهد شد.»

توضیح پیوست متن:

با تحقیقات اضافی توسط مورین مورفی و ترجمه از عبری توسط دنا شانرا.

پیوند با منبع اصلی:

<https://electronicintifada.net/content/how-israel-killed-hundreds-its-own-people-7-october/49216>

¹ The Electronic Intifada

² Asa Winstanley

³ این اظهارنظری کلی و بر مبنای شواهد عمومی است، و همواره البته استثنائاتی هستند که مشمول کلیت آماری نمی‌شوند

⁴ این دلایل می‌توانند اطلاعات ناکافی (گاه ناخواسته و گاه خواسته)، گروه‌بندی‌های فضای سیاسی ایران و تلاش برای حفظ فاصله‌های عینی و ذهنی بر سازنده‌ی هویت این گروه‌ها، ترس از قضاوت‌ها و هزینه‌های احتمالی، و یا دلایل ساده یا چندلایه و پیچیده‌ی دیگری باشند که در این نوشتار مجال

پرداختن به آنها نیست. قطعاً تحلیل ریشه‌های این مسئله بحث مفصلی می‌طلبد که باید در فرصت و جایگاه مناسب خودش صورت پذیرد.

⁵ چه‌بسا که اگر این حمله هم رخ نداده بود، دولت راست‌گرای اسرائیل تاکنون بهانه‌ی دیگری برای کشتار و پاکسازی قومی گسترده فلسطینیان تراشیده بود.

⁶ The Lancet

⁷ Paramount+

⁸ Gilad Shalit

⁹ Hadar Goldin

¹⁰ Chen Almog-Goldstein

¹¹ Ynet

^{۱۲} به گذرگاه اِرز (Erez)، گذرگاه بیت حانون نیز گفته می‌شود

¹³ Haaretz

¹⁴ Yedioth Ahronoth

¹⁵ 7 Days

¹⁶ Ronen Bergman

¹⁷ Yuav Zitun

¹⁸ Nir Oz

¹⁹ Nof Erez

²⁰ Elbit Systems

²¹ Be'eri

²² Trans music rave

²³ Supernova

²⁴ Re'im military base

²⁵ Gaza Envelope

²⁶ Magen

²⁷ Nahal Oz

²⁸ Jewish National Fund

²⁹ Milla Cohen

³⁰ Zaka

³¹ First responders

³² Yossi Landau

^{۳۳} مترجم: منظور همان جشن سوپرنووا است.

³⁴ Tribe of Nova

³⁵ Supernova Sukkot Gathering

³⁶ Sderot

³⁷ Yad Mordechai

³⁸ Barak Hiram

-
- ³⁹ Pessi Cohen
⁴⁰ Yasmin Porat
⁴¹ Hasan Hamduna
⁴² Hadas Dagan
⁴³ Liel and Yanai Hatsroni
⁴⁴ William Van Wagenen
⁴⁵ The Cradle
⁴⁶ Ecstasy
⁴⁷ Holit
⁴⁸ Kfar Aza
⁴⁹ Nirim
⁵⁰ Nitzana
⁵¹ Kissufim
⁵² Indiscriminate
⁵³ Shin Bet
⁵⁴ Yossi Tahar
⁵⁵ Smadar Mor Idan
⁵⁶ Omer Gvera
⁵⁷ Tekuma
⁵⁸ Netivot
⁵⁹ hagiography
⁶⁰ Avi Rosenfeld

منابع ارجاع داده شده در مقاله:

[1] Winstanley, Asa. Weaponising. Anti-Semitism: How the Israel Lobby Brought Down Jeremy Corbyn. OR Books, 2023

[2] <https://www.palestine-studies.org/en/node/1654492>

[3] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/israeli-hq-ordered-troops-shoot-israeli-captives-7-october>

[4] <https://www.haaretz.com/haaretz-explains/2023-10-22/ty-article-magazine/hostages-held-by-amas-the-names->

[of-those-abducted-from-israel/0000018b-55f8-d5d2-afef-d5fdd04e0000](https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67745092)

[5] <https://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-67745092>

[6] <https://www.haaretz.com/israel-news/2023-11-12/ty-article/israeli-security-cabinet-member-calls-north-gaza-evacuation-nakba-2023/0000018b-c2be-dea2-a9bf-d2be7b670000>

[7] [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(24\)01169-3/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(24)01169-3/fulltext)

[8] <https://www.theguardian.com/world/article/2024/jul/03/about-90-of-people-in-gaza-displaced-since-war-began-says-un-agency>

[9] <https://apnews.com/scars-of-war-0000019256a2d640a5fef6ba634b0000>

[10] <https://electronicintifada.net/tags/atrocity-propaganda>

[11] <https://electronicintifada.net/tags/mass-rape-accusation>

[12] <https://electronicintifada.net/content/how-israeli-colonel-invented-burned-babies-lie-justify-genocide/47011>

[13] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/whats-behind-washington-post-hit-piece-ei>

[14] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/day-341-britains-outsize-role-israels-genocide>

[15] <https://electronicintifada.net/content/israels-national-murder-suicide-pact/46006>

[16] <https://electronicintifada.net/tags/hannibal-directive>

[17] <https://electronicintifada.net/tags/7-october-investigations>

[18] <https://www.hollywoodreporter.com/movies/movie-features/we-will-dance-again-oct-7-nova-music-festival-massacre-footage-1236008540/>

[19] <https://www.haaretz.com/israel-news/2024-07-07/ty-article-magazine/.premium/idf-ordered-hannibal-directive-on-october-7-to-prevent-amas-taking-soldiers-captive/00000190-89a2-d776-a3b1-fdbe45520000>

[20] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/video-shows-captured-israeli-soldier-gaza-barbecue>

[21] <https://electronicintifada.net/tags/gilad-shalit>

[22] <https://www.britannica.com/biography/Hannibal-Carthaginian-general-247-183-BCE>

[23] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/did-israeli-army-deliberately-kill-its-own-captured-soldier-and-destroy-gaza>

[24] <https://electronicintifada.net/blogs/rania-khalek/israel-intentionally-killed-civilians-after-soldiers-capture-gaza-amnesty>

[25] <https://electronicintifada.net/blogs/rania-khalek/israeli-officer-admits-ordering-lethal-strike-own-soldier-during-gaza-massacre>

[26] <https://www.timesofisrael.com/idf-chief-puts-an-end-to-contentious-hannibal-protocol/>

[27] <https://electronicintifada.net/content/released-captive-tells-how-israeli-fire-killed-kibbutz-resident/45121>

[28] <https://electronicintifada.net/blogs/maureen-clare-murphy/joy-and-pain-outset-four-day-pause-and-prisoner-exchange>

[29] <https://electronicintifada.net/blogs/maureen-clare-murphy/gaza-truce-extended-israel-threatens-even-bigger-attack>

[30] <https://electronicintifada.net/blogs/maureen-clare-murphy/gaza-truce-extended-another-day-amid-intense-pressure>

[31] <https://www.theguardian.com/world/2024/mar/03/we-were-constantly-in-terror-israeli-hostage-tells-of-captivity-in-gaza>

[32] <https://www.ynet.co.il/news/article/hkp00rchsp>

[33] <https://www.un.org/unispal/document/coi-attacks-7october2023-report-10jun24/>

[34] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/we-blew-israeli-houses-7-october-says-israeli-colonel>

[35] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/israel-admits-immense-amount-friendly-fire-7-october>

[36] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/biden-lied-about-seeing-photos-beheaded-israeli-children>

[37] <https://www.bbc.com/news/videos/cdd4rpv5jp0o>[38]
https://x.com/Jonathan_K_Cook/status/1842141286905630762

[39] <https://archive.org/details/operation-al-aqsa-flood-our-narrative>

[40] <https://www.middleeasteye.net/news/hamas-faults-happened-7-october-first-report-since-war>

[41] <https://westernnegevtribute.kkl-jnf.org/?community=kibbutz-nahal-oz>

[42] <https://www.theguardian.com/world/article/2024/jun/12/israel-hamas-gaza-un-ceasefire-plan>

[43] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/planned-bbc-smear-uk-palestinians-will-rely-israeli-spy-source>

[44] <https://electronicintifada.net/tags/zaka>

[45] <https://electronicintifada.net/tags/yossi-landau>

[46] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/israeli-source-executed-children-lie-admits-story-was-untrue>

[47] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/israeli-helicopter-shot-civilians-7-october-rave-police-find>

[48] <https://www.eventer.co.il/event/novaparallelotranslate/wCqCl>

[49] <https://www.timesofisrael.com/tv-report-details-idf-silence-on-security-fears-failure-to-react-to-nova-massacre/>

[50] <https://www.haaretz.com/israel-news/2023-11-18/ty-article/.premium/israeli-security-establishment-hamas-likely-didnt-have-prior-knowledge-of-nova-festival/0000018b-e2ee-d168-a3ef-f7fe8ca20000>

[51] <https://electronicintifada.net/content/evidence-israel-killed-its-own-citizens-7-october/41156>

[52] <https://electronicintifada.net/blogs/asa-winstanley/israel-killed-israelis-confirms-new-7-october-documentary>

[53] <https://electronicintifada.net/content/israeli-general-killed-israelis-7-october-then-lied-about-it/43176>

[54] <https://electronicintifada.net/content/israeli-army-probe-covered-friendly-fire-killings-7-october/48046>

[55] <https://electronicintifada.net/content/how-israeli-colonel-invented-burned-babies-lie-justify-genocide/47011>

[56] <https://electronicintifada.net/tags/yasmin-porat>

[57] <https://electronicintifada.net/content/israeli-forces-shot-their-own-civilians-kibbutz-survivor-says/38861>

[58] <https://electronicintifada.net/content/israeli-child-burned-completely-israeli-tank-fire-kibbutz/41706>

[59]

<https://x.com/naftalibennett/status/1724419046123164135>

[60] <https://thecradle.co/articles/how-israeli-forces-trapped-and-killed-ravers-at-the-nova-festival>

[61]

<https://edition.cnn.com/interactive/2023/10/middleeast/hamas-music-festival-attack-investigation-cmd-intl/>

[62] <https://www.haaretz.com/israel-news/2024-03-30/ty-article-magazine/.highlight/what-its-like-to-experience-a-mass-terror-attack-while-on-mind-altering-drugs/0000018e-8d49-d782-a7bf-df7f33cf0000>

[63] <https://www.timeanddate.com/sun/israel/tel-aviv?month=10&year=2023>

[64] <https://www.youtube.com/watch?v=xjy0wpdSAI0>

[65] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/israel-admits-burning-hundreds-people-7-october>

[66] <https://www.haaretz.com/haaretz-explains/2023-10-19/ty-article-magazine/israels-dead-the-names-of-those-killed-in-hamas-massacres-and-the-israel-hamas-war/0000018b-325c-d450-a3af-7b5cf0210000>

[67] https://www.youtube.com/watch?v=ed0-OxNO_bQ&rco=1

[68] <https://www.ajunit.com/investigation/october-7/>

[69] <https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/shoot-everything-how-israeli-pilots-killed-their-own-civilians>

[70] <https://www.youtube.com/watch?v=vwUAPBAbRdI&t=117s>

[71] <https://x.com/PHRIsrael/status/1719019024816676928>

[72] <https://www.ipost.com/israel-news/article-774511>

[73] <https://www.ipost.com/israel-hamas-war/article-816853>

[74] https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/brig-gen-barak-hiram-takes-charge-of-idfs-gaza-division/

[75] <https://www.timesofisrael.com/i-failed-in-my-lifes-mission-gaza-division-head-announces-resignation-over-oct-7/>